

Abschrift.

Vertrag.

Zwischen der deutschen Obersten Heeresleitung, vertreten durch den Führer des deutschen Hilfskorps, Generalmajor Graf v. der Goltz, und der finnischen Regierung, vertreten durch ihren Gesandten in Berlin, Staatsrat Hjelt, ist heute folgendes vereinbart:

- 1) Das Deutsche Reich leistet dem finnischen Staat dem Wunsche der finnischen Regierung gemäss zur Wiederherstellung der öffentlichen Ordnung und Sicherheit bewaffnete Hilfe.
- 2) Die finnische Regierung räumt den deutschen Truppen für die Dauer dieser Hilfeleistung das Recht ein, von den Einwohnern Finnlands die in §§ 3, 16, 23, 25, 28, und 31 des deutschen Reichsgesetzes über die Kriegsleistungen vom 13. Juni 1873 aufgeführten Leistungen für sich in Anspruch zu nehmen. Die deutsche Heeresleitung wird bemüht sein, ihre Truppen tunlichst aus den eigenen Lebensmittelbeständen zu verflegen und nur in dringenden Notfällen Verpflegung anzufordern.
- 3) Die Vergütung für diese Leistungen und ebenso der Ersatz aller etwa von den deutschen Truppen verursachten Kriegs- wie sonstigen Schäden liegt der finnischen Regierung ob. Diese hat auch der deutschen Regierung die Beträge zu erstatten, die deutsche Truppen etwa aufwenden, um in Finnland durch freihändigen Ankauf oder Ermietung Heeresbedürfnisse zu beschaffen, deren Anforderung zulässig gewesen wäre.

Die Bestimmungen des Absatz 1 beziehen sich nicht auf deutscherseits angeforderte oder deutscherseits freihändig angekaufte Lebensmittel. Die Kosten hierfür trägt die deutsche Regierung, doch wird der deutsche Befehlshaber bemüht sein, die angeforderte oder angekaufte Verpflegung baldmöglichst in natura zurückzuerstatten.
- 4) Die Anforderung von Kriegsleistungen hat tunlichst durch Vermittelung der Behörde der Gemeinde zu geschehen, in deren Bezirk die Leistung erfolgen soll Ueber die bewirkte Leistung ist dem Leistenden eine schriftliche Bescheinigung auszustellen. Spätestens nach Abschluss der Hilfeleistung sind die angeforderten Gegenstände, soweit sie noch vorhanden sind, zurückzugeben.
- 5) Der deutsche Befehlshaber wird durch Divisionsbefehl Requisitionen nur auf Notfälle beschränken und sie ausschliesslich den höheren Offizieren bis zu den Kompanie-pp. Führern herab und nur für dringende Ausnahmefälle noch den

Führern eines selbständigen Kommandos gestatten, auch wird er befehlen, dass Requisitionsscheine ausser der Unterschrift mit Dienstsiegel zu versehen und in der Form der Anlage abzufassen sind.

Berlin, den 7. März 1918.

Quelle: Archiv des finnischen Außenministeriums

Lopimus.

Saksan ylin sotilasjohto, edustajanaan Suomen avukki lähetetyn saksalaisen joukko-osaston päällikkö, Kenraalimajuri Kreivi v. der Goltz, ja Suomen Hallitus, edustajanaan sen lähettiläs Berlinissä valtioneuvos Hjelt, ovat tänään tehneet Keskenään seuraavan sopimuksen:

1.) Saksan valtakunta antaa Suomen valtiolle Suomen valtiolle Suomen hallituksen toivomuksen mukaisesti aseellista apua yleisen järjestyksen ja turvallisuuden palauttamiseksi.

2.) Suomen hallitus myöntää tämän avunannon kestäessä saksalaisille sotajoukoille oikeuden vaatia Suomen asukkailta kesäkuun 13 p:nä 1873 annetun, Saksan valtakunnan sota-avustusta koskevan lain 3, 16, 23, 25, 28 ja 31 §§:inä mainittua avustusta. Saksan sotilasjohto koettaa mikäli mahdollista muonittaa joukkonsa omista elintarvevarastoistaan ja vaatii ainoastaan pakottavassa hätätilassa ravinnon hankkimista.

3.) Suomen hallituksen velvollisuus on hyvittää tämä avustus ja nüinikään korvata saksalaisten joukkojen kaikki mahdollisesti aikaansaamat sota- ja muut vahingot. Suomen hallituksen on myöskin korvattava Saksan hallituksen maksuerät, joita saksalaiset joukot mahdollisesti suorittavat hankkiakseen Suomessa vapaasti ostamalla tai vuokraamalla sotajoukon tarpeita, joiden vaatiminen olisi ollut sallittu.

I Kohdassa mainitut määräykset eivät

koske saksalaisten taholta vaadittuja tai saksalaisten vapaasti ostamia elintarpeita. Näistä johtuvat maksut suorittaa Saksan hallitus, mutta koettaa saksalainen päällikkö niin pian kuin mahdollista suorittaa luonnossa takaisin vaaditun tai ostetun ravinnon.

4.) Lota-avustuksen vaatimus on mikäli mahdollista tehtävä sen kunnan viranomaisen välityksellä, jonka piirissä avustus on suoritettava. Saadusta avustuksesta on avustajalle annettava kirjallinen todiste. Viimeistään avunannon päätyttyä ovat vaaditut esineet, mikäli ne vielä ovat tallella, annettavat takaisin.

5.) Saksalainen päällikkö rajoittaa divisionapäälliköiden välityksellä tehtävät tilaukset ainoastaan välttämättömyyksiin tapauksiin ja sallii niiden toimittamisen yksinomaan ylemmille upseereille komppanianpäälliköihin saakka ja ainoastaan pakottavissa poikkeustapauksissa vielä itsenäisen komennuskunnan päälliköille, myöskin antaa hän käskyn että tilauskaavakkeet ovat varustettavat päitse allekirjoituksella myöskin virkasinetillä ja laadittavat ohienlietyn mallin mukaan.

Berlinissä, maaliskuun 7 p.mä 1918.

Sota-avustusta koskeva laki
kesäkuun 13 p:ltä 1873.

34.

Valtakunnalle ovat lähinnä Kunnat velvolliset antamaan seuraavaa avustusta:

1. Majoittamaan aseellinen voima saattueineen¹ sekä hankkimaan niihin kuuluville hevosille tallit, sikäli kuin kumpiakin varten suojia on saatavissa;
2. Antamaan luonnossa ravintoa marssilla ja majoituspaikoissa oleville aseellisen voiman osastoille saattueineen² kuin myöskin rehua niiden hevosille;
3. Luovuttamaan sotilastarkoituksiin Kunnan piirissä olevia kuljetusvälineitä ja valjaikkoja sekä antamaan Kunnassa löytyvää miehistöä ajajiksi, oppaiksi ja läheteiksi, kuin myöskin teiden, rautateiden ja siltojen rakennustöihin, linnoitustöihin, jokien ja satamien sulkua sekä vene- ja proomupalvelusta varten;
4. Osoittamaan sotatoimia varten tarvittavat maatilat ja saatavissa olevat rakennukset, kuin myöskin Kunnan piirissä olevat ainekset teiden, rautateiden, siltojen, leiri-, harjoitus- ja levähdyspaikkojen^{linnoitusvarustusten}, rakentamista sekä jokien ja satamien sulkua varten;
5. Antamaan Kunnan alueella olevia polttoaineita ja vuodeolkia leiri- ja levähdyspaikkoja varten, sekä
6. muuta avustusta ja esineitä, joiden

antaminen tahi hankkiminen saattaisi poikkeustapauksessa käydä tarpeelliseksi sotilastarkoituksiin, varsinkin aseistus- ja varustusesineitä, lääke- ja sidetarpeita, sikäli kuin kunnan piirissä tähän tarpeellisia henkilöitä on saapuvilla ja esineitä saatavissa.

1. Talillisesti sotajoukkoon kuuluvat vapaaehtoisen sairashoidon ja automobiili-osastojen miehistöt, intendentuuri- ja muut hallinto- ja kirjapito- virkamiehet, Kunttämestorivirkailijat j.n.e.

2. Tämä määräys on sisällykseltään sama kuin kesäkuun 25 p:nä 1868 annetun, majoitusavustusta koskevan lain 48:n 1 kohta.

16 §.

Jos aseellisen voiman elatusta ei muulla tavalla voida turvata, saatetaan Liittoneuvoston päätöksellä määrätä elävän karjan, leipäainesten, kauran, heinien ja olkien tarpeen hankinta sotamakaniinien täyttämiseksi.

23 §.

Laivojen ja alusten omistajat ovat velvolliset vaadittaessa luovuttamaan ne sotilashallinnon käytettäväksi sotatarkoituksiin. Menetetyksen korvaus samoin kuin alusten mahdollinen arvonvähenmys suoritetaan 148:ssä olevien, rakennuksia koskevien säännösten sekä 20-22 §§:issä mainittujen määräysten mukaisesti.

25 §.

Armeijan sodanmukaisen hevostarpeen hankkimiseksi ja saamiseksi ovat kaikki hevosten omistajat velvolliset sotilasviranomaisille luovuttamaan sotapalvelukseen kel-

polliksiksi julistetut hevosensa asiantuntijain
rauhanaikuisien hintojen pohjalla lopullisesti
määrättävään täyden arvon korvausta vastaan.

Tästä velvollisuudesta ovat vapautetut ai-
noastaan :

1. Saksalaisten hallitsijaperheiden jäsenet;
2. Vieraiden valtojen lähettiiläät ja lähetyk-
sien henkilökunnat;
3. Valtakunnan tai valtion palveluksessa
olevat virkamiehet virantoimituksessa tar-
vittaviin hevosiin sekä lääkärit ja eläin-
lääkärit virkansa toimittamiseen tarpeel-
lisiin hevosiin nähden;
4. Postinkuljettajat siihen hevosluokkaan
nähden, mikä heidän kontrahdin mukai-
sesti on pidettävä postin kuljettamisesta
varten!

1. Joukkoon 1 p:nä 1902 annettu, preussi-
laisen hevostenottoa koskevan säännöksen mu-
kaan ovat nykikään vapautetut aktiivisessa
palveluksessa olevat upseerit ja samutettup-
seerit virantoimituksessa käyttämiinsä hevosiin
nähden; Kuninkaalliset hevossiitoslaitokset sekä
kaupunkien ammattipalokunnat!

288.

Jokainen rautateiden hallinto on vel-
vollinen :

1. hankkimaan rautatievaunuihin
miehistöihin ja hevosten kuljettamiseen
tarvittavat laitteet;
2. toimittamaan aseellisen voiman ja sota-
tarpeiden kuljetus;
3. luovuttamaan henkilökuntansa sekä
rautateiden rakentamiseen ja rautatie-

Rautateiden hallintojen on ite solanäyttämöllä tahi sen läheisyydessä noudatettava sotilasviranomaisien määräyksiä rautatieliikenteen järjestämiseen, jatkamiseen, keskeyttämiseen ja uudelleen aloittamiseen nähden.

Jos näitä määräyksiä ei noudateta, ovat sotilasviranomaiset oikeutetut panemaan ne täytäntöön rautatiehallintojen kustannuksella.